എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ
സ്ഥാപക പത്രാധിപർ

വിജ്ഞാനകൈരളി

കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് പ്രസിദ്ധീകരണം

ഏപ്രിൽ 2022 വാല്യം 54 ലക്കം 4 വില ₹ 25

കൊവിഡ് അതിജീവനം സ്ത്രീകളുടെ സംഭാവനകൾ
ഡോ. ബി. ഇക്ബാൽ
35
മഹാമാരിക്കാലത്ത് രോഗനിയന്ത്രണത്തിലും ശാസ്ത്രമേഖലകളിലും സാഹിത്യത്തിലും ഭരണരംഗത്തും വനിതകളുടെ പങ്ക്

29
മാധ്യമമലയാളത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം
ശിവപ്രസാദ് പി.

50
കേരളത്തിലെ പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പും ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളും
ഡോ. ബെന്നിച്ചൻ സ്കറിയ,
സിബിൻ സണ്ണി

53
സയൻസും പരിസ്ഥിതിവാദവും മലയാളി വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും
ഡോ. ടി.പി. ശിഹാബുദ്ദീൻ

ബി.ആർ.ഐ. പദ്ധതിയും ഇന്ത്യയുടെ ആശങ്കകളും
റിനി റെയ്ച്ചൽ എബ്രഹാം
43
ചൈന തുടങ്ങിവച്ച ബി.ആർ.ഐ. പദ്ധതിയിൽനിന്നും വിട്ടുനിൽക്കാനുള്ള ഇന്ത്യയുടെ തീരുമാനം ശരിയോ?

5
അമർത്യാസെന്നിന്റെ വികസന സങ്കല്പത്തിന്റെ സമകാലിക പ്രസക്തി
ഡോ. കെ.പി. വിപിൻ ചന്ദ്രൻ,
ഡോ. സന്ധ്യ പി.

16
ഒരിക്കലും പഴകാത്ത 'മോഡേൺ ടൈംസ്'
പി.കെ. സുരേന്ദ്രൻ

24
ദലിത് വംശീയ സംഗീതത്തിലെ (നാടൻ പാട്ട്) പ്രതിരോധ ശബ്ദവും സംഘബോധ ആഹ്വാനവും
എബിൻരാജ് എം.എ.,
ഡോ. ഷക്കീലാ ബീവി. എസ്.

നവ തമിഴ് കവിതയിലെ പെൺ ഉടലെഴുത്തുകൾ
മുഹമ്മദ് റാഫി എൻ.വി.
10
പെണ്ണെഴുത്തുകൾ കറകളഞ്ഞതും ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നതുമായ ഇടമായതും ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യ ജീവനഭാഷകളിൽ തമിഴിലാണ്.

59
സംഘസാഹിത്യ പ്രസാധനചരിത്രം
ഡോ. മിഥുൻ കെ.എസ്.

65
ഭാവനയുടെ ആത്മരം
ഡോ. എസ്. നസീബ്

69
സാഹിത്യവിമർശനത്തിന്റെ വൈവിധ്യം
സ്റ്റാലിൻ കെ.

77
മലയാള ഗദ്യഭാഷാസംസ്കൃതിയും തലശ്ശേരി രേഖകളും
മഞ്ജു മാത്യൂസ്

വിജ്ഞാനകൈരളിയിലെ ലേഖനങ്ങളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളോടും ആശയങ്ങളോടും ഉത്തരവാദിത്വം ലേഖകർക്കായിരിക്കും. അവ കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെയോ ഗവൺമെന്റിന്റെയോ ഔദ്യോഗികാഭിപ്രായമായിരിക്കണമെന്നില്ല - എഡിറ്റർ

ചീഫ് എഡിറ്റർ 0471 2316306
എഡിറ്റർ 8547071669
ഇ മെയിൽ editorvijnanakairali@gmail.com
harivkairali@gmail.com
പ്രസാധകർ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, നാളന്ദ, തിരുവനന്തപുരം 695 003
സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ 9447782255
www.keralabhashainstitute.org

സുകീർത്താറാണി

കുട്ടിരേവതി

സൽമ

മാലതിമൈത്രി

നവ തമിഴ് കവിതയിലെ പെൺ ഉടലെഴുത്തുകൾ

മുഹമ്മദ് റാഫി എൻ.വി.

ഫെമിനിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ രണ്ടാം തരംഗത്തിലാണ് അത് സംബന്ധമായി 1970-കളിൽ ശരീരരാഷ്ട്രീയം എന്നൊരു സങ്കല്പം ഉയർന്നുവന്നത്. ശരീരരാഷ്ട്രീയത്തിൽ ആദ്യം സ്ത്രീശരീരത്തെ വസ്തുനിഷ്ഠമാക്കുന്നതിനെതിരായ പോരാട്ടവും സ്ത്രീകൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കുമെതിരായ അതിക്രമങ്ങളും സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രത്യുല്പാദന അവകാശങ്ങൾക്കായുള്ള പ്രചാരണവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. "വ്യക്തിപരമാണ് രാഷ്ട്രീയം" [personal is political] എന്ന മുദ്രാവാക്യമായി അത് പതിയെ മാറി. ശരീരരാഷ്ട്രീയം ഒരു സ്ത്രീയുടെ സ്വന്തം ശരീരത്തിന്മേലുള്ള അധികാരത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. പല ഫെമിനിസ്റ്റുകളും സ്ത്രീ-പുരുഷ ശരീരങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുന്ന രീതികൾ നിരസിച്ചു. കാലുകൾ ഷേവ് ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും സൗന്ദര്യവർധകവസ്തുക്കൾ നിരസിക്കുകയും ഫോം ഫിറ്റിംഗ് വസ്ത്രങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. 1973-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച bodies ourselves എന്ന പുസ്തകം സ്ത്രീ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്ത്രീകളുടെ അറിവ് വർധിപ്പിക്കാനും ആഴത്തിലാക്കാനും ലക്ഷ്യമിട്ട് സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ ലൈംഗികതയും പ്രത്യുല്പാദന ആരോഗ്യവും പിന്തുടരാൻ ഇത്തരം ചിന്തകൾ പ്രചോദനമേകി. മൂന്നാം-വേവ് ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ അല്ലെങ്കിൽ പോസ്റ്റ്-ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ ലിംഗ മാറ്റം/ശസ്ത്രക്രിയ, ട്രാൻസ് ജെൻഡർ ജീവിതശൈലി, ട്രാൻസ് സെക്ഷ്വൽ ശസ്ത്രക്രിയകൾ, ബോഡിപിയേഴ്സിംഗ് [Body piercing is a form of body modification], ടാറ്റൂകൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്ന ശരീര പരിഷ്കരണവും ഇത്തരം ലിംഗപരമായ രീതികളും ശ്രദ്ധിച്ചു. റോയി വി. വേഡ് കേസിൽ ഗർഭച്ഛിദ്രത്തിനുള്ള അവകാശം യുഎസ് സുപ്രീം കോടതി ശരിവച്ചപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഗർഭം അവസാനിപ്പിക്കാനുള്ള അവകാശം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ഒരു നിയമ പോരാട്ടം വിജയിച്ചു. 1974 ൽ തന്നെ ഗർഭച്ഛിദ്ര വിരുദ്ധ (ജീവിത അനുകൂലികൾ എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന) പ്രവർത്തകർ സ്ത്രീകളുടെ പ്രത്യുല്പാദന അവകാശങ്ങൾ വിപുലീകരിക്കുന്നതിനെതിരെ പ്രതിഷേധിക്കാൻ തുടങ്ങി.

> പെണ്ണെഴുത്തുകൾ കറകളഞ്ഞതും വിപ്ലവമായതും ആഘാതമേൽപ്പിക്കുന്ന ആഖ്യാനങ്ങളായതും ഒരു പക്ഷേ, ഇന്ത്യൻ സാംസ്കാരിക സാഹിത്യ ജീവനാഢികളിൽ തമിഴിൽ ആയിരിക്കും.

വംശീയ ബോഡി പൊളിറ്റിക്സ് വികസിച്ച വർഷങ്ങളും ഇതേ സമയത്താണ്. ശരീരരാഷ്ട്രീയം ഒരു വശത്ത് ശരീരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള ശക്തിയും മറുവശത്ത് അത്തരം ശക്തികൾക്കെതിരായ ചെറുത്തുനിൽപ്പും പ്രതിഷേധവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനാൽ, ശരീരരാഷ്ട്രീയത്തിന് വംശീയതയെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനും വെല്ലുവിളിക്കാനും കഴിയുന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ, ജിം ക്രോ നിയമങ്ങൾ നിർത്തലാക്കുന്നതിലും വംശീയ വേർതിരിവ് കുറയ്ക്കുന്നതിലും പൗരാവകാശ പ്രസ്ഥാനം പ്രബലമായ വംശീയ ശരീരരാഷ്ട്രീയമാണ് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചത്. "ബ്ലാക്ക് ഈസ് ബ്യൂട്ടിഫുൾ" എന്ന മുദ്രാവാക്യം 1960-കളിൽ ആഫ്രിക്കൻ അമേരിക്കക്കാർ കറുത്ത ശാരീരിക സവിശേഷതകൾക്ക് ഗുണപരമായ മൂല്യങ്ങൾ പുനർക്കാണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നത്. അക്കാലത്തെ ശരീരരാഷ്ട്രീയത്തിൽ പ്രകൃതിദത്തവും സംസ്കരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ "ആഫ്രോ"യിൽ മുടി ധരിക്കുന്നതും ആഫ്രിക്കൻ പ്രചോദിത വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇരുണ്ട ചർമത്തിന് കാരണമാകുന്ന പിഗ്മെന്റായ മെലാനിന് പോസിറ്റീവായ സാമൂഹികവും മാനസികവുമായ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന നിരീക്ഷണവും ഈ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ബൈപ്രോഡക്ട് ആണെന്ന് പറയാം. ഫെമിനിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാ

നത്തിനുള്ളിലെ ഈ മുന്നേറ്റം അമേരിക്കയിലും പിന്നീട് മറ്റിടങ്ങളിലും വൈവിധ്യത്തിന്റെയും മൾട്ടി കൾച്ചറിസത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രീയത്തിനും അതിന്റെ ഉണർവിനും കാരണമായി എന്നും പറയാം.

പെണ്ണെഴുത്തുകൾ കറുപ്പിനെക്കാളും വിവൃതമായ ഉം ആഘാതമേൽപ്പിക്കുന്ന ആഖ്യാനങ്ങളായതും ഒരു പക്ഷേ, ഇന്ത്യൻ സാംസ്കാരിക സാഹിത്യ ജീവനഭാഷകളിൽ തമിഴിൽ ആയിരിക്കും. സാഹിത്യ വലയങ്ങളിൽ കൊടുങ്കാറ്റടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, സുകിർതറാണി, കുട്ടിരേവതി, സൽമ, മാലതിമൈത്രി ഇടങ്ങിയവർ തമിഴ്നാട്ടിലെ ഫെമിനിസ്റ്റ് കവിതകളിൽ വിപ്ലവം സൃഷ്ടിക്കുക മാത്രമല്ല, സ്ത്രീകളുടെ ശബ്ദം ഗണ്യമായ മട്ടിൽ വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു. കുട്ടിരേവതിയുടെ മുലകൾ (ബ്രെസ്റ്റ്സ്) എന്ന കവിതാ പുസ്തകം 2002 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ, പുസ്തകങ്ങൾ കത്തിക്കണമെന്നും കവിയെ അടിക്കുകയും പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന ആവശ്യങ്ങളുമായി ആണുങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിരോധാഭാസമെന്നു പറയട്ടെ, ജനപ്രിയ തമിഴ് സിനിമയിലെ ഗാനരചയിതാക്കളിൽനിന്നാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രതിഷേധം ഉയർന്നത്. അവരിൽ ചിലർ രേവതിയെയും അവരുടെ ഗോത്രത്തിലെ മറ്റുള്ളവരെയും ചെന്നൈയുടെ Mount റോഡിൽ ചുട്ടുകളയണമെന്ന് വാദിച്ചു. വാണിജ്യ ലോകത്ത് ഒരു 'എക്സിബിറ്റ്' ചെയ്ത ചരക്ക് എന്നതിലുപരി, 'ജീവനുള്ള ജനവാസ യാഥാർഥ്യം' എന്ന നിലയിൽ സ്തനങ്ങൾ മാത്രമാണ് താൻ പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചതെന്ന് അവർ പറയുന്നു. മുലൈകൾ, യോനി, കാമം (മോഹം), സുയപ്പുനാർച്ചി (സ്വയംഭോഗം) തുടങ്ങിയ പദങ്ങളുടെ ഉപയോഗമായിരിക്കണം ഒരു പക്ഷേ, തമിഴ് പാടിയാർക്കിവരേണ്യതയെ ചൊടിപ്പിച്ചത്. സ്ത്രീയുടെ ശരീരവും ലൈംഗികതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ തുറന്നെഴുത്തുകളും എക്കാലത്തും എല്ലായിടത്തും പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. എന്നാൽ തമിഴിൽ സംഭവിച്ച ഇത്തരം തുറന്നെഴുത്തുകൾ മലയാളത്തിലോ മറ്റേതെങ്കിലും ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിലോ ഇക്കാലത്തുപോലും ഇത്രയ്ക്ക് തീവ്രമായി സംഭവിച്ചിട്ടില്ല എന്നതും ആലോചിക്കണം. ജൈവികമായി ഒരു ലൈംഗികാവയവം അല്ല മുലകൾ. അവയ്ക്ക് ജൈവികമായി നിർവഹിക്കാനുള്ള ധർമവും അതല്ല. മുലകളെ അതിൽനിന്നും മാറ്റി കേവലമായ ഒരു ലൈംഗിക 'പോർട്രൈറ്റ്' ആക്കി മാറ്റിയതും സ്ത്രീ ശരീരങ്ങളെ അഴകളവുകളുള്ള മാംസഗോളങ്ങളാക്കി മാറ്റിയതും പുരുഷാധിപത്യവും മതവും മുതലാളിത്തവും ചേർന്ന മൂലധന താൽപ്പര്യത്തിന്റെ അധികാര വ്യവസ്ഥിതിയാണ്.

മുലകൾ ചമ്പുനില കമിളകൾ
മെല്ലെ അവ മൊട്ടിട്ട്
പൂക്കുന്നത്
അതിശയിച്ച്
കാണ്ടു ഞാൻ
ആരോടുമൊന്നുമുരിയാടാതെ
എന്നോട് ഇപ്പോഴും പാടുന്നു
വിമ്മിട്ടത്തെ പ്രേമത്തെ ലഹരിയെ

ഇങ്ങനെയാണ് ഈ കവിത തുടങ്ങുന്നത്. ആലിംഗന പിരിപ്പിലിൽ സ്നേഹവും കണ്ണിനെ കണ്ട അതിശയത്തിൽ പാലും ഊറുന്ന മുലകൾ എന്ന ജൈവിക ശരീരധർമം കുട്ടിരേവതി തുറന്നെഴുതുന്നു. ഒരു സഫലമാകാത്ത പ്രണയത്തിന്റെ ഇടച്ചുമാറ്റാൻ പറ്റാത്ത ഇരുകണ്ണീർ കണങ്ങളായി മുലകൾ നിറയുന്നു. ഒരു മലയാള കവിത പോലെ തന്നെ സ്വീകരിക്കപ്പെടാവുന്ന കവിതയാണ് കുട്ടിരേവതിയുടെ പല കവിതകളും. എന്റെ കാമപ്രകാശത്തിൽ പറയുന്നത് എന്റെ കാമത്തെ ഇതുവരെ നീ തലോടിയിട്ടില്ല എന്നും അത് കെടാവിളക്കുപോലെ ഒരു തവിലൊക്കെ അലയുന്നു എന്നുമാണ്. സ്ത്രീവാദ ചിന്തകളുടെ തുറന്നെഴുത്ത് ഈ കവിതകളിൽ ഉറഞ്ഞു കൂടുന്നു. കവികൾ ഇപ്പോഴും മടിച്ചു മാത്രം പ്രയോഗിക്കുന്ന രഹസ്യമായ അവയവമായാണ് മലയാളത്തിൽ ഇക്കാലത്തും മുലകൾ. അവ പലപ്പോഴും ഭാഷയിൽ സ്തനമായി സംസ്കൃതീകൃത വ്യാജ സദാചാരവാക്ക് നിർമിതിയായി ഒളിച്ചു കഴിയുന്നു. മുലകളുടെ രാഷ്ട്രീയം മലയാളത്തിൽ അങ്ങനെ വിമ്മിട്ടപ്പെട്ട് പുറത്തുചാടാൻ വാൾവ് അന്വേഷിച്ച് ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കുട്ടിരേവതി പെണ്ണുടലിനെ ആയുധംപോലെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി അവർ തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ പറയുന്നു. ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന സുഹൃത്തുക്കൾ എന്ന കവിതയിൽ ഇങ്ങനെ അർഥം വരാവുന്ന ചില വരികളുണ്ട്.

ആഴത്തിൽ കടിക്കാൻ കൂർമ്പല കളുകൾ പോലുള്ള
മുലകൾ
അവ അനന്തമായ ദ്രാവകത്തിന്റെ പാത്രങ്ങളാക്കാതെ
ഒരു ദിവസമെങ്കിലും നമുക്ക് ആ സ്തനങ്ങൾ
കല്ലുകളാക്കാം
ഇക്കിളിപ്പെടുത്താൻ
നമുക്ക് ഏകാന്തമായ മുലയിൽ അലഞ്ഞുതിരിയാം
നമ്മുടെ സൂര്യനെ നമ്മുടെ മുകളിൽ
കടിയ്ക്കാതിരിക്കാൻ

കുട്ടിരേവതിയുടെ ശരീരരാഷ്ട്രീയം വളരെ വ്യക്തമാണ്, പെണ്ണിന് മാത്രം സ്വന്തമായുള്ള മുലകൾ അതുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന ജീവനദ്രവം, ഒരുപക്ഷേ, ഭൂമിയിൽ ആർദ്രതയും അതിജീവനവും ജീവന്റെ തെളിനീരും സ്വന്തമായുള്ള അനന്യമായ ശരീരം തന്നെയാണ് പെണ്ണിന്റെ ഉടലിന്റെ ശക്തിയും. അത് കേവല ലൈംഗികപോർട്രെയ്റ്റ് എന്നതിലുപരി പെണ്ണിന്റെ കയ്യിലെ ജൈവായുധമായി മാറിയാൽ ലോകത്തെ തിരുത്താൻപോലും അതിന് ശേഷി കൈവന്നേക്കും.

തമിഴിൽ സംഭവിച്ച മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതി ദളിത് ഫെമിനിസ്റ്റ് എഴുത്തുകാരികൾ അവരുടെ ജാതി അനുഭവവും ശരീര അനുഭവവും ശക്തവും തുറന്നതുമായ ഭാഷയിൽ ആഖ്യാനം ചെയ്തു എന്നുള്ളതാണ്. ഒരേസമയം ദളിത് ഉടലായും പെണ്ണുടലായും അവരനുഭവിക്കുന്ന ഇരട്ട അനുഭവങ്ങൾ അവിടെ വിവൃതമാകുന്നു. ജാതിവ്യവസ്ഥയും ലിംഗവും സ്ത്രീകളുടെ ശാരീരിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ എങ്ങനെ

തമിഴിൽ സംഭവിച്ച മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതി ദളിത് ഫെമിനിസ്റ്റ് എഴുത്തുകാരികൾ അവരുടെ ജാതി അനുഭവവും ശരീര അനുഭവവും ശക്തവും തുറന്നതുമായ ഭാഷയിൽ ആഖ്യാനം ചെയ്തു എന്നുള്ളതാണ്. ഒരേസമയം ദളിത് ഉടലായും പെണ്ണുടലായും അവരനുഭവിക്കുന്ന ഇരട്ട അനുഭവങ്ങൾ അവിടെ വിവൃതമാകുന്നു.

നിയന്ത്രിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ദളിത് പെണ്ണുടലിന്റെ അബോധത്തിലേക്ക് പിന്തള്ളപ്പെട്ടതോ ദമിതമായതോ ആയ അവരുടെ കാമനകളും കിനാവുകളും ഒട്ടും ആശാസ്യമോ സന്തോഷമുണ്ടാക്കുന്നതോ അല്ലാത്ത പാടിയാർക്കിയും അവഗണനകളും വേദനകളും ഇന്ന് കവിതകളായി പൊട്ടിയൊഴുകുന്നു എന്നും പറയാം. തമിഴ് പെണ്ണെഴുത്തുകാരികളിൽ സുകിർത്താറാണിയുടെ ആറ് കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ (കൈപാടിയെൻ കനാവു കെൽ, ഇറാവു മിരുഗം, കാമത്തിപ്പൂ, തീണ്ടപട മുത്തം, അവളൈ മോഴിപെയാർത്തൽ, ഇപ്പാടിക യെവൽ) പ്രശസ്തമാണ്. പുരുഷന്മാരുടെ രക്ഷാകർതൃത്വത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ ശരീരം എല്ലായ്പ്പോഴും എങ്ങനെ കാണപ്പെടുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് അവളുടെ യെൻ ഉഡാൽ (മൈ ബോഡി) എന്ന കവിത.

സുകിർത്താരാനി എഴുതിയ വിടുതലൈയിൻ പാതാകൈയിൽ നമുക്കിങ്ങനെ വായിക്കാം

ധ്രുവത്തിന്റെ മുകളിൽ
എന്റെ യോനിയിൽ നട്ട
നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പതാക പാറും.
രക്തത്തിന്റെ നിറത്തിൽ അത് വരച്ചിട്ടുണ്ട്.

സുകിർത്താറാണി കൃത്യമായ രാഷ്ട്രീയബോധ്യം വച്ച് പുലർത്തുന്ന കവയിത്രി കൂടിയാണ്. തമിഴ് ശ്രീലങ്കക്കെതിരായ അക്രമത്തിനെതിരെ 2009-ൽ കവികളുടെ പ്രതിഷേധം അവർ സംഘടിപ്പിച്ചു. ദലിത് സ്ത്രീകളുടെ പാർശ്വവൽക്കരണത്തിൽ ജാതിയുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും ശരീരങ്ങൾ എങ്ങനെ സു:ത്തിലുള്ള പങ്ക് വഹിക്കുന്നുവെന്ന് സുകിർത്താറാണിയുടെ കവിതകൾ നിങ്ങളോട് പറയും. "എന്റെ യോനി തുറക്കുന്നത് ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പൂർണമായ അറിവിലാണ്" എന്ന് സൽമ പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ കുട്ടിരേവതി തന്റെ കവിതാസമാഹാരത്തെ 'സ്തനങ്ങൾ' എന്ന് വിളിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ, അവർ ദ്രാവിഡ പാരമ്പര്യത്തിൽപ്പെട്ടവരിൽനിന്ന് തന്നെയാണ് ഊർജം സ്വീകരിക്കുന്നത് എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ പ്രയാസമില്ല. സമൂഹത്തിൽ നിലനിന്ന പാടിയാർക്കിക്ക നേരെ രോഷത്തിന്റെ മുല പറിച്ചെറിഞ്ഞ പാരമ്പര്യമാണത്. നിരവധി നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുശേഷം, തമിഴ് സാഹിത്യ ഇടത്തിന്റെ പുരുഷാധിപത്യ അഹങ്കാരത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട സ്ത്രീലിംഗത്തിന്റെ ശബ്ദങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കാൻ ഒരു കൂട്ടം വനിതാ കവികൾ ഉയർന്നുവരുന്നു. സൽമ, സുകിർത്താറാണി, കുട്ടിരേവതി, മാലതി മൈത്രി തുടങ്ങിയവർ അതിൽ ചിലർ മാത്രം. അവരുടെ ശബ്ദങ്ങൾ സ്ത്രീലിംഗ കംഹർട്ട് സോണുകളിൽനിന്ന് പുരുഷമനസ്സിനെ ഞെട്ടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പാചക ആനന്ദം മുതൽ മാതൃരൂപീകരണം വരെ - അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇവരുടെ ശരീര കവിതകൾ മോശം കവിതകളോ അശ്ലീല കവിതകളോ ഒക്കെയായി തന്നെയാണ് സാധാരണ കവിതകൾ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞു കൂടിയ ഭാവുകത്വത്തെ ഞെട്ടിച്ചതും അതിന് അഭിമുഖം നിന്നതും. എന്നാൽ അധികകാലം ചിലതൊക്കെ പട്ടുവസ്ത്രം കൊണ്ട് മറച്ചുപിടിച്ച കാലം

നിരവധി നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുശേഷം, തമിഴ് സാഹിത്യ ഇടത്തിന്റെ പുരുഷാധിപത്യ അഹങ്കാരത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട സ്ത്രീലിംഗത്തിന്റെ ശബ്ദങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കാൻ ഒരു കൂട്ടം വനിതാ കവികൾ ഉയർന്നുവരുന്നു.

കഴിച്ചുപോകാൻ തമിഴ്‌നു സാധിച്ചില്ല. മലയാളത്തെ പ്പോലെ സംസ്കൃതീകൃത ആര്യവൽക്കരണത്തിന്റെ അധിനിവേശപ്രക്രിയയ്ക്ക് തമിഴ് കീഴടങ്ങാത്തതുകൊണ്ട് കൂടിയായിരിക്കണം അത്. ശരീരത്തെ വെറുക്കാനും അതിനെ സംബന്ധിച്ച പാപസംഹിതകൾ അനുസരിക്കാനും ഉടലാനന്ദത്തെ അമർത്തിപിടിക്കാനും നിരന്തരം സ്ത്രീകളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവന്ന ഈ ധീരമായ ശബ്ദങ്ങൾ സ്വയവും ശരീരവും തമ്മിൽ അടുപ്പം ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അവരുടെ ശബ്ദങ്ങൾ പുരുഷാധിപത്യത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചു. അത് നൂറ്റാണ്ടുകളായി കഠിനമാക്കിയ ഒരു വ്യവസ്ഥയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും സാംസ്കാരികമായി കെട്ടിപ്പടുത്ത വ്യാജനിർമിതികളെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീകളെയും സമൂഹത്തെയും ബാധിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളോടുള്ള അവരുടെ അതുല്യമായ പെരുമാറ്റമാണ് അവരെ വേറിട്ട് നിർത്തുന്നത്.

ഒരു സ്ത്രീയും ദലിതനുമായി ജനിക്കുന്നതിന്റെ ഇരട്ട ഐഡന്റിറ്റികൾക്കിടയിലാണ് സുകിർത്താറാണിയുടെ കവിതകൾ സഞ്ചരിക്കുന്നത്. അവ പെട്ടെന്നുതന്നെ സ്ത്രീശരീരത്തിന്റെ ആഘോഷവും അടിച്ചമർത്തൽ വ്യവസ്ഥയുടെ ആക്ഷേപവുമാണ്. അപമാനത്തിന്റെ നിരവധി സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ച തിനുശേഷം, സുകിർത്താറാണിയുടെ 'ഞാൻ ഉറന്നടിക്കുന്നു' എന്ന കവിത ഒരു വ്യക്തമായ പ്രഖ്യാപനത്തോടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു: എന്നാൽ ഇപ്പോൾ / ആരെങ്കിലും എന്നോട് ചോദിച്ചാൽ / ഞാൻ ഉറന്നടിക്കുന്നു: / ഞാൻ ഒരു പറയച്ചി.

സുകിർത്താറാണി ഒരു അഭിമുഖത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്:

'നിങ്ങൾ ഫെമിനിസ്റ്റാണെങ്കിൽ, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടും. നിങ്ങൾ ഒരു ദലിത് ഫെമിനിസ്റ്റാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ നാശമുണ്ടാകും. നിർഭയയെപ്പോലെ ഒരു സ്ത്രീ പുറത്തുപോയാൽ ചോദ്യം വരും 'അവൾ എന്തിനാണ് പുറത്തുപോയത്?' എന്നാൽ ആരും ഒരു പുരുഷനെ ഇങ്ങനെ ചോദ്യം ചെയ്യില്ല. എഴുതിയതുമൂലമുള്ള വിഷമങ്ങൾ ഞാൻ എന്റെ കുടുംബത്തോട് പറഞ്ഞാൽ, എഴുത്ത് നിർത്താൻ അവർ എന്നോട് പറയും. അത് അത്രയും ലളിതമാണ്. ഞാൻ എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളിലും സഹഎഴുത്തുകാരിലും വിശ്വസിക്കുന്നു.

പുരുഷശബ്ദങ്ങൾ എന്നെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത് "അവൾ യോനിയെക്കുറിച്ച് മാത്രമേ എഴുതുന്നുള്ളൂ, അവൾ അശ്ലീല കവിതകൾ മാത്രമേ എഴുതുന്നുള്ളൂ." എന്നാണ്. "അവളുടെ സ്തനങ്ങൾ വലുതായിരിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതി, പക്ഷേ, അവ ചെറുതാണെന്ന് തോന്നുന്നു," തമിഴ് നാട്ടിലെ ഒരു പ്രമുഖ വനിതാകവിയെ പൊതുവിലുള്ള ഒരു അഭിപ്രായമായിരുന്നു അത്. സ്തനങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ യോനി എന്ന വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ എല്ലാവർക്കും ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്. അമ്മയുടെ മുലയിൽനിന്ന് പാൽ കുടിക്കുന്ന കുട്ടിയെക്കുറിച്ച് ഭാരതി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ആദ്യകാല തമിഴ് സാഹിത്യങ്ങളിൽ ഈ വാക്കുകൾ വളരെ സാധാരണമായിരുന്നു.

ആണ്ടാൾ, അതങ്കഗിരിനാഥർ, പട്ടിനാഥാർ എന്നിവരുടെ കവിതകളിൽ നിങ്ങൾക്ക് ധാരാളം വാക്കുകൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും; കമ്പരാമായണത്തിൽ ഇതിലും കൂടുതൽ കാണാം. പക്ഷേ, അന്ന് ഒരു തിരിച്ചടിയും അവർക്കൊന്നും നേരിടേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല.

ദലിത് ചെറുപ്പ് ഇടുമ്പോൾ, ദലിത് സ്ത്രീകൾക്ക് എന്തുകൊണ്ട് എഴുത്തിൽ തിരെ ഇടമില്ല എന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു. നമുക്ക് ഒരിക്കലും ഫെമിനിസത്തെ ഒരു മാനദണ്ഡമനുസരിച്ച് നിർവചിക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്റെ ഫെമിനിസത്തിന്റെ ഭാഷ നിങ്ങളുടേതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. ചിലരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഫെമിനിസം പബ്ബുകളിൽ പോകാനും രാത്രി വൈകി താമസിക്കാനുമുള്ള അവകാശത്തെക്കുറിച്ചായിരിക്കാം. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഫെമിനിസത്തിന് വീട്ടിൽനിന്ന് പുറത്തുകടക്കാനുള്ള അവകാശമാണ് പ്രധാനം. രണ്ടും ഒരുപോലെ പ്രധാനമാണ്. ന്യൂഡൽഹിയിലെ ഫെമിനിസം കന്യാകുമാരിയിലെ പോലെയല്ലെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ലാലപേട്ടിലെ ഫെമിനിസം കന്യാകുമാരിയുടേതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. എന്നാൽ പ്രധാനം സ്ത്രീകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പൊതുവായ ത്രെഡാണ്. വ്യക്തിപരമായ അനുഭവങ്ങളുമായി ബാഹ്യമായി മാത്രമേ ഇത് ബന്ധിപ്പിച്ചുള്ളൂ. ഇക്കാര്യത്തിൽ, ദലിത് ഫെമിനിസം വ്യത്യസ്തവും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമാണ്. നിർഭയയോ പ്രിയങ്കയോ ആകട്ടെ, ഇവ രണ്ടും സ്ത്രീവിരുദ്ധകുറ്റകൃത്യങ്ങളായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ഇരുവരും ഒരേ തരത്തിലുള്ള ക്രൂരതയിലൂടെ കടന്നുപോയി. താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരായ സ്ത്രീകൾക്ക് ഇത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ, പക്ഷേ, പ്രിയങ്കയുടെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെയുള്ള പരിചരണവും പ്രതിഷേധവുമൊന്നും കണ്ടെത്തുവരില്ല. അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്ന എല്ലാ സ്ത്രീകളെയും തുല്യമായി പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്റെ ഫെമിനിസത്തിലോ സാഹിത്യത്തിലോ ഞാൻ ദലിത് വേർതിരിവ് കാണിക്കില്ല. ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ബോധപൂർവം തിരഞ്ഞെടുത്തതല്ല; സമൂഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്നെ അത് ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. എന്റെ ജോലി പ്രധാനമായും സ്ത്രീ വിമോചനത്തെക്കുറിച്ചാണ്, ദലിത് സ്ത്രീകളിലും ഞാൻ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. ഞാൻ എഴുതുന്നതെല്ലാം സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതല്ല; പല ദലിതരുടെയും കൂട്ടായ അനുഭവമായിരുന്നു അത്. എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ, എന്റെ ജാതിയിൽ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചു. എന്റെ സ്കൂളിൽ, ഫോർവേഡ് ജാതിയിൽ ആരാണ് ഹരിജൻ എന്ന് അധ്യാപകർ ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ആ പദം ഉപയോഗിച്ച് എനിക്ക് എന്നെ പരസ്യമായി

ന്യൂഡൽഹിയിലെ ഫെമിനിസം കന്യാകുമാരിയിലെ പോലെയല്ലെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ലാലപേട്ടിലെ ഫെമിനിസം കന്യാകുമാരിയുടേതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. എന്നാൽ പ്രധാനം സ്ത്രീകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പൊതുവായ ത്രെഡാണ്.

ചെറുപ്പത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നതിൽനിന്ന് തടഞ്ഞ് ഭർത്താവും മതമക്കളും സൽമയെ സാഹിത്യം എഴുതിയതിന് പുറത്താക്കി. ഈ സ്ത്രീകൾ ആത്യന്തികമായി അന്വേഷിക്കുന്നത് ഒരു പുതിയ ശബ്ദവും നഷ്ടപ്പെട്ട ഐഡന്റിറ്റിയുമാണ്. സ്നേഹവും ലൈംഗികതയും ഒന്നുതന്നെയാണ്, രണ്ട് മോഹങ്ങളും ഒരേ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്നു.

തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല നാം ദൈവമക്കളാണെങ്കിൽ, ആരുടെ മക്കളാണ് മറ്റുള്ളവർ?

പുരുഷമേധാവിത്വ നിർമ്മിതവും അധികാരബന്ധങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതുമായ സമൂഹത്തിൽ പെണ്ണിന്റെ ഇടം ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനാണ് സുകിർതാറാണിയും സൽമയും എല്ലാം എഴുത്തിൽ ശ്രമിക്കുന്നത്. സൽമയുടെ പ്രസിദ്ധമായ 'കരാറ്' ഒപ്പന്തം, ഇതിന് മികച്ച ഉദാഹരണമാണ്.

നിങ്ങളുടെ മേൽ ഒരു ചെറിയ അധികാരം നിലനിർത്താൻ / സാധ്യമെങ്കിൽ / എനിക്ക് എന്ത് അധികാരമാണുള്ളതെന്ന് ഞാൻ ശങ്കിച്ചുപോകുന്നതിന് / അൽപ്പംമാത്രം / ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിൽ / എന്റെ യോനി ഉറക്കുന്നു. സൽമ തമിഴ്നാട്ടിലെ രാഷ്ട്രീയത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും ഒരുപോലെ സജീവമായി ഇടപെട്ട സ്ത്രീയാണ്. അവർ രണ്ടാം യാമങ്ങളുടെ കഥപോലുള്ള നോവലുകളും കവിതകളും കഥയുമെല്ലാം എഴുതുന്നു. കേരളവുമായും സജീവബന്ധം പുലർത്തുന്നു. സൽമയുടെ കവിതകൾ സ്ത്രീകൾക്കെതിരായ അതിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചും അത് എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യാമെന്നതിനെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്ന / അല്ലെങ്കിൽ വാക്കുകളില്ലാതെ / അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കരയുകയാണെങ്കിലും / കൈ നീട്ടുകയാണെങ്കിലും / തുടകൾക്കിടയിൽ വയ്ക്കുക / നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ശക്തിയുംചേർന്ന് / അവന്റെ വൃഷണങ്ങൾ ഞെരിച്ചേക്കുക എന്നെഴുതുന്നു.

ചെറുപ്പത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നതിൽനിന്ന് തടഞ്ഞ് ഭർത്താവും മതമക്കളും സൽമയെ സാഹിത്യം എഴുതിയതിന് പുറത്താക്കി. ഈ സ്ത്രീകൾ ആത്യന്തികമായി അന്വേഷിക്കുന്നത് ഒരു പുതിയ ശബ്ദവും നഷ്ടപ്പെട്ട ഐഡന്റിറ്റിയുമാണ്. സ്നേഹവും ലൈംഗികതയും ഒന്നുതന്നെയാണ്, രണ്ട് മോഹങ്ങളും ഒരേ ശരീരത്തിൽനിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്നു. ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ലൈംഗികത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ സാധാരണമാണ്, എന്നാൽ ഒരു സ്ത്രീക്ക് ഒരിക്കലും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അവൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അത് ഒരു പാപമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. സ്ത്രീ ലൈംഗികതയെ സമൂഹം കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. വിശ്വാസവും ലൈംഗികതയും എങ്ങനെയാണ് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്? അവിടെ വിശ്വാസി സ്ത്രീയും ലൈംഗികത പുരുഷനുമാണ്. ഈ പ്രത്യയശാസ്ത്രം ചവറുകുട്ടയാണ്. ഇത് കേവലം ഒരു ജൈവിക വികാരമാണ്. എന്നാൽ സ്ത്രീകളുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾ അവരെ ഉടൻ പുറത്താക്കുന്നു. സൽമ എഴുതുന്നു.

വീട്
എന്റെ വീടിന്റെ പൂമുറ്റത്ത് നിന്ന്
ഞാൻ വളരെ ദൂരം സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും
ഈ ശിലാക്ഷേത്രത്തിന്റെ കൂടെ
തന്നെ അലഞ്ഞു തിരിയാൻ
ഞാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
ഒരു പുരാതന നഗരത്തിൽ എന്ന പോലുള്ള.
ഈ ശിലാഫലകങ്ങൾ ഒരിക്കലും
എന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് വസന്തം
കൊണ്ടുവരില്ല

ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ച കട്ടിലുകളുടെ
വിസ്തൃതമായ ഇലകൾ
എന്റെ ഓർമ്മയിൽ
നിശബ്ദമായി നിറയുന്നു
കാറ്റ് നിരന്തരം വീശുന്നതുപോലെ
കടലിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ,
എന്റെ വീട്, നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
എന്റെ അഭാവത്തിന്റെ ഭാരം,
എന്റെ ഏകാന്തത ഇല്ലാതാക്കുന്നു.

എന്റെ വീടിന്റെ ശൂന്യമായ ഇടങ്ങൾ
എന്നെ പരോക്ഷമായി പുറത്താക്കുന്നു
ഈ വെളുപ്പിനിന്ന് തന്നെ
ഞാൻ മടങ്ങിവരുന്നു
ഒരിക്കലും അപ്പുറത്തേക്ക് പോകരുത് എന്ന്
പടികൾ നിർണ്ണയിച്ച
എന്റെ സ്വന്തം വീടിന്റെ മുറ്റത്തേക്ക്.

സൽമയുടെ എഴുത്തുകൾ പലപ്പോഴും കുടുംബത്തിനുള്ളിലെ പിതൃാധികാരത്തിനുള്ളിൽ സമരസപ്പെടേണ്ടി വരുന്ന പെണ്ണുങ്ങളുടെ ലോകത്തെ വിവൃതമാക്കുന്നു. ആണുങ്ങൾക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടി വരാത്ത പലവിധമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ സമൂഹവും പാട്രിയാർക്കി സ്ഥാപനമായ കുടുംബവും പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് ചുറ്റും വലയം വയ്ക്കുന്നു. ജനിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവർ ലിംഗപദവിയിലെ അസമത്വം അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങും. പലവിധമായ അദൃശ്യ തടവറകളും തന്ത്രപരമായ അധികാരപ്രയോഗ സന്ദർഭങ്ങളുമാണ് അവരെ പിന്നീട് വരവേൽക്കാനിരിക്കുന്നത്. കേറ്റ് മില്ലറ്റ് ഇതിനെ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: 'വിവാഹത്തോടെ ഭർത്താവിന്റെ പേരും കുടുംബവും ദേശവും സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിതയാവുന്നതിലൂടെ, സാമ്പത്തിക സുരക്ഷിതത്വത്തിനുവേണ്ടി വീട്ടുജോലിയും ലൈംഗികതയും പകരം നൽകേണ്ടി വരുന്നതിലൂടെ സ്ത്രീയുടെ വസ്തുവൽക്കരണം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പാട്രിയാർക്കിയുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിലേക്ക് കുടുംബാംഗങ്ങളെ എത്തിക്കുക എന്ന സാമൂഹ്യവൽക്കരണ പ്രക്രിയയാണ് കുടുംബം പാട്രിയാർക്കിക്കു ചെയ്യുന്ന വലിയ സേവനം. അതിന്റെ ഫലമോ, സംസ്കാരമൊന്നാകെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും പുരുഷാധികാരത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു, സ്ത്രീകൾക്ക് അധികാരവും നൽകുന്നില്ല.'

സ്ത്രീകൾക്ക് ഒരു പരിധിവരെ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്ന ഒരു മരുമക്കത്തായിലുള്ള കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച മാലതി മൈത്രിയുടെ കവിതകൾ കടലിനെയും അതിന്റെ എണ്ണമറ്റ നിറങ്ങളെയും വേട്ടയാടുന്നു. അവരുടെ മകൾ ഒരു കവിതയിൽ ആകാശത്തെ ഡ്രോ ചെയ്യുന്നു, മറ്റൊന്നിൽ ഒരു കൊച്ചു പെൺകുട്ടി ഒരു മത്സ്യവീടും ഉഗ്രമായ തിരമാലയും സന്തോഷകരമായ അരുവിയും വിശാല വനവും പൊട്ടിത്തെ

റിക്കുന്ന അഗ്നിപർവതവുമാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മാലതിയുടെ കവിതയുടെ വിശാലമായ വിസ്തൃതിയിൽ, വിവിധ നിറങ്ങളിലുള്ള സ്ത്രീകൾ അവരുടെ നഷ്ടപ്പെട്ട ആത്മാക്കളെ വീണ്ടെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഉപഭോക്തൃത്വത്തിന്റെ അമിതമായ ഇടപെടലിനെക്കുറിച്ചും ശരീരം ആനന്ദപൂർവം അറിയാത്ത ഒരു സ്ത്രീ മുതൽ, സ്വയം ഒരു രാക്ഷസനായി മാറാൻ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ കവി വരെ, നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയും അതിക്രമങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങാൻ വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഉടലിനെ നോക്കുന്ന താക്കോൽ മാലതിയുടെ ഭാഷ കൈവശം വച്ചിട്ടുണ്ട്. മാലതിമൈത്രി അവരുടെ ശരീരത്തെയും വ്യക്തിത്വങ്ങളെയുംകുറിച്ച് സംസാരിക്കാൻ ഇടം അനുവദിക്കാത്ത സംവിധാനത്തിനെതിരെ പോരാടാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ച എഴുത്തുകാരിയാണ്. മാലതി മൈത്രി പറയുന്നു:

ഞാൻ എഴുതുന്ന ഏതൊരു കവിതയോ കഥയോ ഇന്ന് സമൂഹത്തിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയതായതുകൊണ്ട് എഴുത്ത് ഒരു രാഷ്ട്രീയ-ചിന്തയുള്ള പ്രവർത്തനവും ജീവിതവുമായി മാറുന്നു. ശരീരവും എഴുത്തും രാഷ്ട്രീയം എന്നത് എങ്ങനെ നിർവചിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ലൈംഗികതയുടെ രാഷ്ട്രീയത്തെപ്പറ്റി കേറ്റ് മില്ലെറ്റ് പറയുന്ന 'രാഷ്ട്രീയം എന്നാൽ മീറ്റിങ്ങുകളും പാർട്ടികളും കമ്മിറ്റികളും മറ്റുമാണെന്ന ഇടുങ്ങിയ ധാരണ ആദ്യമേ നാം തള്ളിക്കളയണം. ഒരു സംഘം ആളുകൾ മറ്റൊരു സംഘം ആളുകളെ വരുതിയിലാക്കി നിലനിർത്തുന്ന അധികാരഘടനാ ബന്ധങ്ങളാണ് രാഷ്ട്രീയം എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്". ഇത്തരം അധികാരബന്ധങ്ങൾ ചരിത്രത്തിലുടനീളം നിലനിന്നിരുന്നു. ജന്മംകൊണ്ട് നിർവചിക്കപ്പെട്ട ചില വിഭാഗങ്ങൾ ജന്മംകൊണ്ട് നിർവചിക്കപ്പെട്ട മറ്റു ചില വിഭാഗങ്ങളെ അടക്കിഭരിക്കുന്ന രീതി ക്രമേണ ഇല്ലാതായിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണെങ്കിലും ഒരു മേഖലയിൽ ആ സമ്പ്രദായം മാറ്റമില്ലാതെ തുടരുന്നു, ലൈംഗികതയുടെ മേഖലയിൽ. ആൺവർഗവും പെൺവർഗവും തമ്മിലുള്ള അധീശത്വത്തിന്റെയും വിധേയത്വത്തിന്റെയുമായ ഈ ബന്ധമാണ് ലൈംഗികരാഷ്ട്രീയം എന്ന പദംകൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ഏറ്റവും കാര്യക്ഷമമായ ആന്തരിക കോളനിവൽക്കരണം സാധ്യമാക്കുന്ന ഈ അധീശവിധേയബന്ധം മറ്റേതൊരു വർഗവിഭജനത്തേയുംകാൾ മനുഷ്യരിൽ ഉറച്ചതവും തീവ്രവും ചിരസ്ഥായിയുമാണ്. നിശ്ശബ്ദമെങ്കിലും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും വ്യാപകമായ പ്രത്യയശാസ്ത്രവും ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ അധികാര പരികൽപ്പനയുമാണത്. രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകൾ കൈമാറുന്നത് വ്യത്യസ്ത രീതികളിലാണ്. എഴുത്തുകാരെ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള ഭരണാധികാരികൾ ഭയപ്പെടുന്നതിന്റെ കാരണവും ഇതാണ്.'

തമിഴ് പെണ്ണെഴുത്തുകളുടെ മൗലികത അതിലെ ഉടലെഴുത്തുകൾ ആർജിച്ചെടുത്ത പാരമ്പര്യ ദ്രാവിഡ ഊർജവും ആര്യവൽക്കരണത്തിന്റെയും വ്യാജ സദാചാരസങ്കൽപ്പങ്ങളുടെ നിരാകരണവും ഇന്ന പ്രസ്താവനകൾ തന്നെയായി പലപ്പോഴും മാറി തീർന്നതും കടുത്ത എതിർപ്പുകൾക്ക് അടിമുടി നിന്ന് രാഷ്ട്രീയം പറയാൻ കെൽപ്പുള്ളതുമായ ചാട്ടുളിപോലുള്ള വാക്കുകളുമാണ്.

രാജ്യാന്തര ഭാഷകളിലെ കവിതകളുമായും മറ്റ് പെണ്ണെഴുത്തുകളുമായും വലിയ പരിചയമുള്ള നമ്മൾ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ തൊട്ടയൽപ്രദേശമായ തമിഴിലെ ശക്തവും തീവ്രവുമായ എഴുത്തുകൾ വിന്യസിച്ചവരെ ചർച്ച ചെയ്യാറോ പരിഗണിക്കാറോ ഇല്ല. സംഘകാലം തൊട്ടേ തമിഴിൽ മുഴങ്ങിക്കേട്ട ആണ്ടാളുടെയും കാരക്കൽ അമ്മയാറുടെയും ഔവൈ മസാത്തിയുടെയും മറ്റും ശബ്ദങ്ങൾ ഏറ്റവും പുതിയ ഭാഷയും ഭാവനയും കൽപ്പനയും രാഷ്ട്രീയവും കൈയ്യായി തമിഴിൽ മുഴങ്ങി. അവർ പെണ്ണിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം വിവൃതമാക്കുന്നത് അതിന്റെ നെടുവീർപ്പുകൾ എന്നതിലുപരി മസ്തിഷ്കമുള്ള ശരീരം അത് വിളിച്ച് പറയുന്ന രൂപത്തിലാണ്. കരച്ചിൽ, ജൽപ്പനം, വിമ്മിട്ടം, കോപം വിതുമ്പൽ വേദന മരണം രതി പ്രണയം കാമം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം പെണ്ണുടൽ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന പ്രതിഷേധം രോഷം തുടങ്ങിയവയുടെ പുറന്തള്ളലുകളായി, ആൺകോയ്മക്കെതിരെയുള്ള ചോദ്യചിഹ്നങ്ങളായി മാറുന്നു. അവരുടെ കണ്ണുകളിലെ തീഷ്ണത ആൺകോയ്മയുടെ രോഗാവസ്ഥയെ പലപ്പോഴും തളർത്തിക്കളയാൻ തന്നെ പോരുന്നതാണ്.

ലൈംഗികതയുടെ രാഷ്ട്രീയത്തെപ്പറ്റി കേറ്റ് മില്ലെറ്റ് പറയുന്ന 'രാഷ്ട്രീയം എന്നാൽ മീറ്റിങ്ങുകളും പാർട്ടികളും കമ്മിറ്റികളും മറ്റുമാണെന്ന ഇടുങ്ങിയ ധാരണ ആദ്യമേ നാം തള്ളിക്കളയണം. ഒരു സംഘം ആളുകൾ മറ്റൊരു സംഘം ആളുകളെ വരുതിയിലാക്കി നിലനിർത്തുന്ന അധികാരഘടനാ ബന്ധങ്ങളാണ് രാഷ്ട്രീയം എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്.

Reference

1. ലൈംഗികതയുടെ രാഷ്ട്രീയം: ആർ.എസ്. കുറുപ്പ് സമകാലിക മലയാളം. Published: 04th November 2018
2. തമിഴക പെൺകവിതകൾ വിവർത്തനസമാഹാരം സതീ മാതൃഭൂമി ബുക്സ്
3. https://www.google.com/ www.tandfonline.com Body politics Taylor and Francis online
4. Our bodies ourselves Boston Women's Health Book Collective 1970 New England Free press
5. Sexual Politics Kate Millett United Kingdom Gender role, literary criticism Publisher Doubleday and Co., 1970 (US)
6. Salma ; Writing the poetry of freedom Shalik Zakeer Hussain , Two Circles,net Dec 11 2013
7. A Dalit Poet's Explorations Into Discrimination and the Female Body Divya Karthikeyan WIRE july 16 2017

(തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ മലയാളം സർവകലാശാലയിൽ സാഹിത്യപഠനവിഭാഗം അധ്യാപകനാണ് ലേഖകൻ - 944727565)